دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی ایلام

جشنواره درون دانشگاهی ترجمان دانش دانشگاه علوم پزشکی ایلام

خلاصه اجرایی:

عنوان اثر :

نقش سیستم رنین–آنژیوتانسین در پیشگیری از سمیت کلیوی ناشی از سیس‌پلاتین: گامی به سوی کاهش آسیب حاد کلیه در بیماران سرطانی

شناسنامه اثر:

- **پدیدآورندگان:**سینا محمدی- آرین وکیلیان- فاطمه شکری دکتر مریم ملکی-دکتر مریم خیری
- **وابستگی سازمانی:** دانشگاه علوم پزشکی ایلام-مرکز بیماری های غیرواگیر
- **مخاطب هدف :**مدیران نظام سلامت، سیاستگذاران حوزه درمان، متخصصان انکولوژی و نفرولوژی
- **عنوان طرح:** نقش سیستم رنین-آنژیوتانسین در مدل سمیت کلیوی ناشی از سیس پلاتین: یک مطالعه مرور سیستماتیک
- **تاریخ تهیه:** تاریخ تصویب:1402/20/08 و پایان :1403/07/18
- **کلید واژه:** آسیب حاد کلیه، سیس‌پلاتین، سیستم رنین–آنژیوتانسین، سمیت کلیوی، پیشگیری

خلاصه اجرایی:

آسیب حاد کلیه (AKI) یکی از عوارض جدی و نسبتاً شایع در بیماران دریافت‌کننده داروی شیمی‌درمانی سیس‌پلاتین است که می‌تواند منجر به افزایش مدت بستری، هزینه‌های درمانی و حتی مرگ‌ومیر شود. با توجه به استفاده گسترده از این دارو در درمان تومورهای جامد، شناسایی راهکارهای مؤثر برای کاهش سمیت کلیوی آن از اولویت‌های مهم نظام سلامت به شمار می‌رود.

شواهد علمی نشان می‌دهد که عدم تعادل در مواد وازواکتیو داخل کلیه و کاهش پرفیوژن بافتی، نقش مهمی در ایجاد آسیب کلیوی دارند. سیستم رنین–آنژیوتانسین (RAS) به عنوان یکی از تنظیم‌کننده‌های اصلی جریان

جشنواره درون دانشگاهی ترجمان دانش دانشگاه علوم پزشکی ایلام

خون کلیوی، می‌تواند در تشدید یا کاهش این آسیب مؤثر باشد. با این حال، نقش دقیق بازوهای مختلف این سیستم در سمیت کلیوی ناشی از سیس‌پلاتین به طور کامل مشخص نشده است.

این پژوهش با هدف تبیین نقش سیستم رنین–آنژیوتانسین در مدل سمیت کلیوی ناشی از سیس‌پلاتین انجام شد. نتایج مطالعه نشان داد که تعدیل مسیرهای وازوپرسور این سیستم و تقویت مسیرهای محافظتی می‌تواند با بهبود جریان خون کلیوی و کاهش فرآیندهای التهابی، اثر محافظتی قابل توجهی در برابر آسیب کلیه ایجاد کند. این یافته‌ها بیانگر آن است که RAS نه تنها در پاتوفیزیولوژی آسیب کلیوی نقش دارد، بلکه می‌تواند به عنوان یک هدف درمانی بالقوه برای پیشگیری از AKI مورد توجه قرار گیرد.

کاربرد عملی این نتایج می‌تواند در طراحی پروتکل‌های درمانی ایمن‌تر برای بیماران تحت شیمی‌درمانی، انتخاب داروهای کمکی محافظ کلیه و کاهش عوارض پرهزینه بیمارستانی نمود پیدا کند. همچنین توجه به این مسیر درمانی می‌تواند به کاهش نیاز به مداخلات پیشرفته، کوتاه‌تر شدن مدت بستری و بهبود پیامدهای بالینی بیماران منجر شود.

با توجه به بار اقتصادی و انسانی آسیب حاد کلیه، پیشنهاد می‌شود نتایج این پژوهش در برنامه‌ریزی‌های درمانی، تدوین راهنماهای بالینی و حمایت از تحقیقات ترجمانی مورد استفاده قرار گیرد. تمرکز بر راهبردهای پیشگیرانه، به‌ویژه در بیماران پرخطر، می‌تواند گامی مؤثر در ارتقای کیفیت مراقبت و افزایش ایمنی درمان‌های سرطان باشد.